

INFORMACJA, al. Niepodległości 34, 61-714 Poznań, hol główny, tel.: 61 626 66 66; fax 61 626 67 44, e-mail: kancelaria@umww.pl

ppor. rez. Paweł Bednarski

ppor. rez. Paweł Bednarski

ps. Sęk

04.02.1918 - 09.11.1987

Źródło zdjęcia: Muzeum Martyrologiczne w Żabikowie

Autor tekstu: Renata Welniak, kustosz Muzeum Martyrologiczne w Żabikowie

Paweł Bednarski urodził się 4 lutego 1918 r. w Chodzieży. Ojciec jego Paweł był rzemieślnikiem, matka Teresa pochodziła z rodziny mieszkających w tym mieście osadników niemieckich. W 1938 r. ukończył Państwowe Gimnazjum im. św. Barbary. Następnie odbył kurs podchorążych rezerwy w 61. pp w Bydgoszczy.

1 września 1939 r. został powołany do wojska z przydziałem do 15. DP. Jako dowódca plutonu taczanek walczył m.in. w Bydgoszczy, w okolicach Gębina i nad Bzurą. Walczył także w obronie Warszawy, skąd 29 września trafił do obozu jenieckiego w Sochaczewie. Po zwolnieniu powrócił do rodzinnego miasta – Chodzieży. Podjął pracę u swego brata, który zajmował się przewozem towarów oraz prowadził gospodarstwo rolne. Po śmierci brata przejął gospodarstwo i interes transportowy.

W 1941 r. nawiązał kontakt z Bronisławem Maronem, za pośrednictwem którego został zaprzysiężony do ZWZ i przyjął ps. „Sęk”. Wraz z Bronisławem Maronem założył sztab AK i placówki konspiracyjne na tym terenie. W 1943 r. mianowany został komendantem Obwodu AK w Chodzieży. Prowadzenie działalności konspiracyjnej ułatwiał mu legalnie wykonywany zawód furmana w Zarządzie Miejskim i Zarządzie Drogowym, pozwalający na swobodne poruszanie się w rejonie Chodzieży. Współpracował z Konradem Latanowiczem, a w 1944 r. nawiązał kontakt z Marcelim Krzyckim w kwestii włączenia do Obwodu jego grupy. Do AK wprowadził szereg osób, m.in. dr. Irenę Krzywoszyńską, Alfonsa Morzewskiego, Maksymiliana Sadowskiego. Odpowiadał za utrzymanie łączności konspiracyjnej z okręgiem i sąsiednimi obwodami, kolportował materiały konspiracyjne, organizował pomoc finansową dla rodzin, których członkowie przebywali w obozach koncentracyjnych.

8 sierpnia 1944 r. został aresztowany przez gestapo w Chodzieży. Następnie krótko przetrzymywano go w więzieniach w Poznaniu przy ul. Młyńskiej, Prezydium Policji przy obecnym pl. Wolności, skąd przewieziony został do siedziby gestapo w byłym Domu Żołnierza w Poznaniu. W toku toczącego się śledztwa był wielokrotnie przesłuchiwany i przeniesiony do obozu w Żabikowie, gdzie umieszczono go w baraku oznaczonym literą L.

20 stycznia 1945 r. transportem kolejowym ewakuowany został do KL Sachsenhausen, gdzie w ewidencji

więźniów otrzymał nr obozowy 127 961. W dniu 3 maja 1945 r. został oswobodzony przez Armię Czerwoną koło Parchimia. W kilka dni później powrócił do Chodzieży, aby już od 1 czerwca 1945 r. podjąć pracę zawodową w Starostwie Powiatowym w Chodzieży.

Od 1973 r. pracował w Inspektoracie Państwowej Inspekcji Handlowej, skąd w 1980 r. przeszedł na emeryturę. Zmarł 9 listopada 1987 r. w Poznaniu.

Projekt powstał we współpracy z oddziałem IPN Poznań oraz Muzeum Martyrologicznym w Żabikowie.

Dziękujemy za odwiedziny i zapraszamy ponownie